

PROFIL

1-2 '95

SÚČASNÉHO VÝTVARNÉHO UMENIA
CONTEMPORARY ART MAGAZINE

KYBERNETICKÝ PRIESTORA

PRE TELO, INTELEKT A DUŠU

UMENIE A VIRTUÁLNA REALITA

ARS ELECTRONICA

LA BIENNALE DI VENEZIA 1895 - 1995

ROZHOVOR S JOZEFOM JANKOVIČOM

TRHLINA V PRIESTORE

FRAGMENTY Z OKRAJA

GALERIE RUDOLFINUM V KONCEPCII PETRA NEDOMU

ZATOULANÝ PES

ROZHOVOR S CHARLOTTOU KOTÍKOVOU,

KURÁTOROKOU VÝSTAVY LOUISE BOURGEOIS

WHITNEY BIENÁLE

SKICA O JUVENÍLIÁCH RUDOLFA FILU

PROFIL

1-2 '95 SÚČASNÉHO VÝTVARNÉHO UMENIA
CONTEMPORARY ART MAGAZINE

- 2 LUBA LACINOVÁ
KÝBERNETICKÝ PRIESTOR
PRE TELO, INTELEKT A DUŠU
- 10 STEPHAN BERG
KEĎ SA OBRAZY UČILI LIETAŤ
UMENIE A VIRTUÁLNA REALITA
- 16 MARTIN ŠPERKA
ISEA'95 MONTREAL
- 20 MICHAL MURIN
ARS ELECTRONICA
- 28 LA BIENNALE DI VENEZIA 1895 - 1995
- 32 MÁRIA HLAVAJOVÁ
NENÁPADNE DO DEJŇ
- 44 JANA GERŽOVÁ
NÁRODNÉ PAVILÓNY
- 54 APERTO 95?
- 56 ANKETA BIENÁLE BENÁTKY
- 75 BIENÁLE JE IBA JEDNA Z MNOHÝCH
MINULÝCH A BUDÚCICH VÝSTAV
/ROZHOVOR S J. JANKOVIČOM/
- 83 DER RISS IM RAUM - TRHLINA V PRIESTORE
- 83 PAVEL LIŠKA
KONFRONTACE UMĚLECKÝCH POZIC
- 86 PŘÁTELSKÁ, KRITICKÁ I PROBLEMATICKÁ...
/ROZHOVOR S MATTHIASOM FLÜGGEM/
- 88 IŠLO O VÝSTAVU, NEŠLO O SÚČET
/ROZHOVOR S ADOU KRŇÁČOVOU-GUTLEBER/
- 92 NEBOL TO MŇ OSOBNÝ VÝBER
/ROZHOVOR S ANDOU ROTTENBERGOVOU/
- 94 VÝSTAVA JE UDEĽANÁ PRO BERĽÍN
/ROZHOVOR S JIŘÍM ŠVESTKOM/
- 100 STANOVISKO RIADITEĽA SNG,
JURAJA ŽÁRYHO
- 103 JURAJ MOJŽIŠ
FRAGMENTY Z OKRAJA
- 113 GALERIE RUDOLFINUM
V KONCEPCII PETRA NEDOMU
- 118 MILOŠ VOJTĚCHOVSKÝ
ZATOULANÝ PES
- 123 SÍDLA PAMÁTE
ROZHOVOR S CHARLOTTOU KOTÍKOVOU,
KURÁTKOU VÝSTAVY LOUISE BOURGEOIS
- 131 JUDITH E. STEIN
ĎALŠÍCH 15 MINÚT UMENIA.
REPORTÁŽ O WHITNEY BIENÁLE 1995
- 139 JURAJ MOJŽIŠ
SKICA O JUVENILIIÁCH RUDOLFA FILU
Z PRIPRAVovANEJ MONOGRAFIE
VO VYDAVATEĽSTVE SLOVART

PROFIL súčasného výtvarného umenia • 1-2/1995 • Ročník V. • Vydáva Občianske združenie Kruh súčasného umenia Profil • **Séfredaktor - Editor-in Chief** Jana Geržová • **Zástupca Séfredaktora - Editor-in-Chief Deputy** Michal Murin • **Grafická úprava a DTP** Peter Sentelik • **Jazyková úprava** Ingrid Hrubaničová
• **Redakčný kruh - Advisory Board** - Ján Bakoš, Ladislav Čarný, Daniel Fischer, Egon Gál, Jozef Kelemen, Juraj Mojžiš, Petr Nedoma, Jiří Olíč, Karol Pichler, Katarína Rusanáková, Peter Sykora, Štefan Šlachta
• Adresa redakcie: PROFIL, Partizánska 21, 813 51 Bratislava • Tel: 0042/7/5313 624 • Fax: 0042/7/5333 154 • Lito: REPRO SOVA s.r.o., Bratislava
• Tlač Express Print s.r.o. • Rozširuje Radomír Sakáloš s.r.o. - služby pre vydavateľov tlače, Vajnorská 136, 830 00 Bratislava (predplatitelia). Podávanie novinových zdie-
lok povolené Riaditeľstvom poštovej prepravy Bratislava pošta 12, pod číslom 142/93. • Objednávky a reklamácie distribúcie vybavuje redakcia • Vychádza 4 čísla ročne
• Cena výtlačku Sk 96,- • Predplatné na rok Sk 192,- • Registračné číslo: Ministerstvo kultúry SR 25/90 • IČO 178 535 • Bankové spojenie: SSS Bratislava mesto č.ú. 595
649-019/0900 • Nevyžiadané rukopisy a fotografie redakcia nevracia. • Číslo bolo imprimované 11. 12. 1995

• MČ: 49494

Kybernetický priestor

pre telo, intelekt a dušu

CYBER

Čarovná predpona uvádzajúca nové fascinujúce smery. Čarovná predpona šíriaca sa svetovou kultúrnou scénou. Cyberspace. Cyberart. Cyberlove. Cybersex. Otvárajú nám okná do ďalších dimenzií. Otvárajú nám okná do ďalších dimenzií? Navštívila som v Mníchove pár podujatí, ktoré mali niekde v názve alebo v programe slovičko CYBER. Bolí trochu iné, ako som predpokladala.

bol trojdňovým festivalom cyberartu.

Odohrávala sa v mníchovskej Muffathalle - bývalej parogenerátorovej stanici miestnych secesných kúpeľov, v starých priestoroch voňajúcich technoromantikou v štýle Kamila Lhotáka. Serious Chiller Lounge mal s Lhotákom spoločné citové nadšenie pre techniku súčasnosti. Továrensko-funkcionalistický priestor haly včera sa stal na tri dni priestorom zajtraška - cyber - space. Ale reminiscencie na minulosť v ňom boli.

Hydroelektrická harfa Američana

Ľuba Lacinová

Barryho Schwartza bola azda trojmetrová hrubá kovová konštrukcia, ktorá skutočne ladila s dobou Kamila Lhotáka už svojimi kedysi krásnymi a fascinujúcimi veľkými keramickými izolátormi. Súčasťou jej „hry“ bol prúd vody z archaického kohútika, vysokonapäťové elektrické výboje - bolo v tom veľa pripomienok ba až citácií funkcionalizmu. Milá na tom bola ľudská prístupnosť - nijaká hi-tech pre zasvätených intelektuálov, poctivé remeslo pochopiteľné každému maturantovi, ktorý na hodinách fyziky nebol príliš ignorantský.

Chopping Cart Barney Haynesa z Kalifornie predstavoval obyčajný nákupný vozík, aký poznáme z amerických supermarketov aj slovenských samoobslúh (aha, v čomsi sa im vyrovnáme), ale ležala v ňom obrazovka televízora (nie celý, naozaj len tá obrovská elektrónka, ktorej čelo trčí z našich domácich čarovných skriniek) a bola napojená na nejaký naozajstný hi-tech zázračný prístroj. Priloženým diaľkovým ovládaním sa dali voliť „programy“, na ktorých „bežal“ napríklad pažerák a pohybom vozíka sa v ňom divák mohol šmýkať hore-dole. Ešte zaujímavejší ako táto vizuálna hra boli diváci, ktorí ju hrali. Keď som vošla do ha-

ly, chodil s vozíkom neustále dookola v pravidelnom kruhu mladík so širokým strnulým úsmevom. Dost' dlho som ho považovala za súčasť autorskej inštalácie. Alebo mladá dáma, v jednej ruke cigareta, v druhej vozík, hypnotizovaný pohľad, sústredenie, okolie pre ňu neexistovalo.

Súčasťou podujatia bola diskusia s odborníkmi. Dr. Doro Franck, lingvistka z Amsterdamskej univerzity, bola medzi nimi jedinou ženou. Jej príspevok sa týkal postavenia človeka v spoločnosti veku počítačových sietí a virtuálnej reality. Vidí v nej šancu zvýšiť našu autonómiu. Musíme prestať hľadať vyššiu moc, ktorá bude zodpovedná za budúci vývoj, ktorá označí a zakáže to, čo je nebezpečné. Čo tu je, je tu a my sa slobodne môžeme pripojiť alebo odpojiť. Očakáva príchod žien do kybernetického priestoru. Počítače boli sprvu tvrdé, hrubé, potrebovali fyzickú silu a mužský prístup. Dnes sú mäkké a viac ženské, umožňujú zábavu - nastáva čas pre ženy.

Ossi Urch - afroúčes, lenonky, známy z plagátov ako Philip Morris Minister for Tomorrow. Internet je podľa neho skutočným novým priestorom, má svoje dimenzie, odohráva sa v ňom život. Vízia hodná funkcie ministra pre zajtrajška.

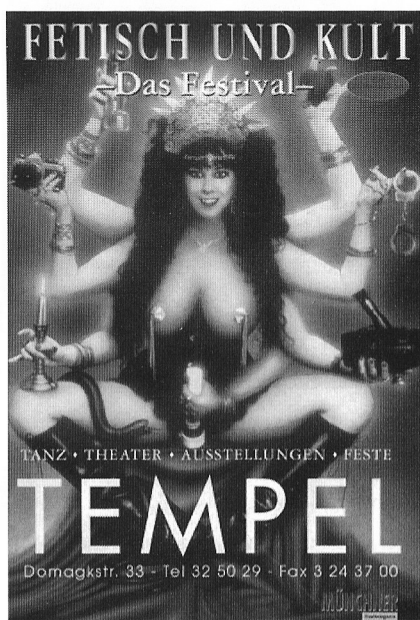
Hlas z publika zaprotestoval proti predstave globálnej siete obopletajúcej celý svet. Internet nie je všade taký rozšírený ako na Západe. V Indii alebo v Afrike sa nepresadil a možno sa nikdy nepresadí, mnohí ľudia tam nemajú ani telefón.

Barry Schwartz predstavu sveta bez internetu nepocituje ako nočnú moru. Niekoľko rokov žil v Maďarsku a tam tiež kopa ľudí nemala telefón. Dalo to nový rozmer vzťahom

medzi ľuďmi: človek musel vedieť viac o dráhach, po ktorých sa pohybuje jeho priateľia.

Na pozadí besedy na asi dvadsiatich televíznych obrazovkách bežal japonský cyberspace film: bol hraný a čiernobiely, nebol vôbec pretechnizovaný a mal atmosféru trochu z talianskeho neorealizmu. Bol o premene. A zapadal do radu za Gregora Samsu a Poissonu. Gregor Samsa sa jedného dňa prebudil a zistil, že sa premenil na obludný hmyz, pretože sa akýmsi metafyzickým spôsobom previnil proti zvyku, proti spoločnosti, proti rodine, možno proti samému sebe. Muž v Poissone (mimochodom, tiež čiernobiely) sa menil postupne. Za svoju sexualitu, neprijateľnú pre okolie, platil záhadnou chorobou, ktorá menila postupne jeho telo na hnijúci a roztekajúci sa nádor. Ale on už šíril svoju premenu ďalej. Obyčajným dotykom. Čím sa previnil drobný Japonec, ťažko povedať. On sa iba stretol s technikou. Poranil sa holiacim strojčekom. A rovnako ako Muž v Poissone začal zhubne bujniť. Ale jeho nádor už nie je zo živjej hmoty, jeho nádor je pospletaný z drôtov, kúskov plechu a mechanických súčiastok. Jeho penis je veľkou, neustále sa krútiacou vrtačkou. A jeho choroba je tiež nákazlivá. Ľudia sa jeho dotykom nemenia na roboty, ale to, čo z nich vzniká, je neprehľadná a nezmyselná zmes drôtov a plechov.

Toto je v mnohých cyberspace artefaktoch. Nijaká dokonalá počítačovo animovaná hi-tech, ale surová neopracovaná mechanika v štýle, ktorý apeloval na estetické cítenie funkcionalistov.

FETIŠ A KULT

bol mesiac trvajúci festival na okraji mesta, v „chráme“ bývalej garáže bývalých kasární. Architektonická kulisa podobná tej v Muffathale. Vnútri bola výstava, performansy, prednášky a párty. CYBER v chápaní organizátorov patrí k fetišu aj ku kultu. Rozhodne by som s podobnou interpretáciou nepolemizovala. Už len vzťah niektorých ľudí k ich počítaču...

Cyber, fetiš a kult sa navzájom prelínajú napríklad v diele švajčiarskeho umelca H. R. Giger, známeho autora Votrelcov. V jeho obrazoch a objektoch sa prelína minulosť a budúcnosť. Futuristická estetika sci-fi s tmnou esetikou satanistického kultu. V šere bývalej armádnej garáže boli ako doma.

PENNY ARCADE ČIŽE SUSANA VENTURA

prišla so svojou skupinou erotických tanecníkov z New Yorku. Jej predstavenie sa volá BITCH! DIKE! FAGHAG! WHORE! Štyri výkričníky v názve sú dôležité. Predstavenie je pl-

né výkričníkov. Štyri slová v názve sú obscénne. Predstavenie obscénne nie je. Je ľudské.

„Najpolitickjším aktom je akt lásky. Milujte niekoho a dovoľte niekomu, aby miloval vás. To jediné môže zmeniť tvár tohto sveta“.

Láska. V tom slove je obsiahnutý aj fyzický akt. Ale označiť Penny Arcade za hippie (a teda v polovici deväťdesiatych rokov za anachronizmus) tak, ako to urobil recenzent berlínskeho Der Tages Spiegel, by nebolo primerané. Jej láska má viac rozmerov než tá detí kvetín. Ono sa toho od šesťdesiatych rokov aj dosť stalo. Najmä v USA. A o tom a o mnohosti rozmerov lásky rozpráva Penny Arcade. Rozpráva v prvej osobe a je jedno, či jej monológy sú skutočne autobiografické. Tak ako sú porozprávané, mohli sa stať mnohým iným ženám, a je dokonca veľmi nepravdepodobné, že by sa nestali vôbec nikomu.

Hrá dispečerku v manhattanском bordeli. Rozpráva o detstve v rodine talianskych prístahovalcov - v prostredí, kde ženy a dcéry sú na domáce práce a na to, aby „držali hubu“.

Rozpráva o dospievaní dievčaťa, ktoré v štrnástich odišlo z domu a ktorého sa ujal homosexuálny muž. Zhrnie celú históriu homosexuálnych hnutí v USA poprepletanú históriu hnutí za slobodu prejavu. Tí, čo sú odlišní a od ktorých sa žiada, aby sa podľa možnosti tvárili, že tu nie sú, sú dobrými pokusnými králikmi na testovanie slobody prejavu. Nakoniec zväžnie.

„Potom začali moji priatelia zomierať. Jeden za druhým. Už skoro tristo. Niektorých ľudí to znepokojuje: Ako môžeš tvrdiť, že si mala tristo priateľov? Od šesnástich som v divadelnej branži. Mám štyridsaťštyri. To už pár ľudí poznáte.“

Hra sa dostáva do úplne inej polohy.

AIDS. Ignorancia spoločnosti k státisícom mŕtvych, pretože sa nehodia do usporiadaného „mainstreamu.“

„Keď v sedemdesiatych rokoch ochorelo vo Filadelfii štyridsať ľudí na legionársku chorobu, prezident vystúpil v televízii, aby vysvetlil národu, čo sa deje. Vláda okamžite dala milióny na lekársky výskum. Nám nikto nevysvetľoval, čo sa deje. Hovorilo sa o akejsi rakovine homosexuálov. Hovorilo sa o treste od Boha...“

Stále sa vracia k nebezpečeniu, ktorému sa vystavujeme, keď obmedzujeme slobodu prejavu. Varuje pred kultom politickej korektnosti. Tá podľa nej priviedla v r. 1933 Hitlera k moci v Nemecku.

V poslednej scénke z obrovskej video-obrazovky anonymná tvár muža - polodetail úst a špičky nosa - obhaja potrebu cenzúry. Na pódiu robí pred obrazovkou Penny Arcade striptíz. Nemá dokonalú postavu. Má normálne ľudské telo. Obnažuje ho podobne ako predtým ľudskú dušu. Politická korektnosť, nenávisť k menšinám, rasizmus, homofóbia, antisemitizmus, zomkynanie sa menšín, getoizácia podobných, vylučovanie len trochu iných z našej uzavretej skupiny - tomu všetkému slúži náš dnešný jazyk. Politický jazyk stavaný tak, aby uľahčoval rozdeľovanie ľudí. Vždy niekto vyhrá a niekto prehrá a niekto sa dostane mimo... musíme sa z toho dostať von, musíme nájsť nový jazyk, musíme sa zase jeden o druhého zaujímať, musíme sa znova naučiť dohovoriť.

Penny Arcade napokon nehovorí nič iné, než čo tvrdia stovky súčasných psychologov živiacich sa mediáciou a facilitáciou. Ale prednesené nahou štyridsaťštyriročnou ženou stojacou v strede prázdneho javiska to má akosi väčšiu silu. Posledná veta toho posledného

monológu bola: „Stavím sa, že ste už dávno zabudli, že na sebe nemám šaty“. Mala pravdu.

JARON LANIER

Prišiel úplne na záver festivalu, aby predniesol prednášku o virtuálnej realite. Priznám sa rovno, že ma dávno nič tak nepotešilo ako jeho chápanie kybernetického diaľania.

Jaron Lanier má...no, dosť kilogramov, ryšavý afroúčes, nosí džínsy a mikinu, má veľmi príjemný hlas a závideniahodne jasný a pochopiteľný štýl rozprávania, keď hovorí o vážnych a zložitých veciach.

„Komunikácia medzi ľuďmi je veľkolepou záhadou. Nedokážeme ju nikdy úplne pochopiť a dopúšťame sa veľkej chyby, keď ju redukovujeme na prenos informácií. Informáciu možno vyjadriť strojom. Ľudia redukovaní na informácie sú nahraditeľní strojmi, ale ľudia, ktorí medzi sebou komunikujú, nie. Informácia je odcudzenou formou skúsenosti, je prázdna, neobsahuje Zmysel. Ale možno ju vyjadriť počítačom. Svet počítačov dáva modernému človeku šancu vytvoriť perfektne čistý svet, ktorý neobsahuje smrť - možno preto tak fascinuje mnohých mužov. Je neuveriteľné, akých hlupákov dokážu zo seba robiť niektorí muži, len aby umožnili mašinám vyzeráť múdro.“

Jaron Lanier je svetovo uznávaným odborníkom v oblasti počítačov. Autor pojmu virtuálna realita. Umelcov nadchýňajú jeho dátové rukavice. Vedľajším produktom podobných experimentov je cybersex. Pre Jarona Laniera produktom neželaným.

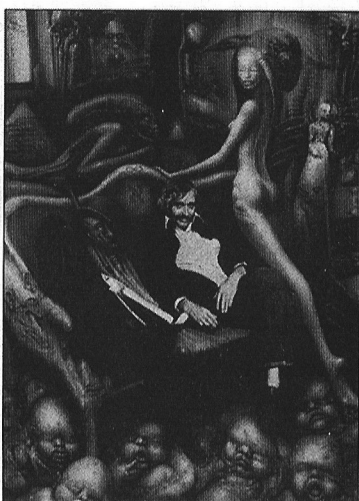
„Najprv vás všetkých musím ubezpečiť, že milujem sex. Ale čo je sex? Je to komunikácia alebo stimulácia? Ide nám o dráždenie urči-

>FETISCH UND KULT< >AUSSTELLUNG<

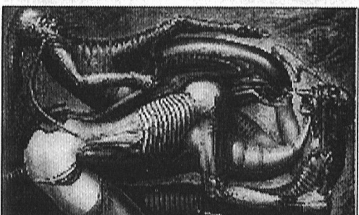
Die Ausstellung ist während der gesamten Festivaldauer vom 22.5. bis 25.6. in der Tempelgalerie zu besichtigen. Öffnungszeiten täglich von 18.00 bis 21.00 Uhr, bzw. bei Theatervorstellungen bis 23.00 Uhr und bis 4.00 Uhr bei allen angekündigten Spätvorstellungen.

XANAX SEX MACHINES

Cybersex lebt. 'Sexmachines sind', laut Skin Two Magazine London, "die interessanteste Erscheinung des momentanen Virtual-Reality-Wahns." Das die Ausstellung "Preaching to the perverted", Institute of Contemporary Arts, London, begleitende Seminar behandelte die Thematiken: <Sind fetischistische Praktiken politisch radikal, was genau ist Perversion und wer legt die Definitionen fest>. Entscheiden Sie sich am 24. und 25. Juni bei den Vorträgen zum Cyberspace-Weekend und stellen Ihre Fragen an unsere Experten. Skin Two jedenfalls meint: "Our Coverstar is the most beautiful sex-machine we have ever seen!" Wir freuen uns erstmals in Deutschland die Gesamtausstellung von XANAX präsentieren zu können.

Claudia Böhm, Der süsse Terror der Liebe

H.R. GIGER BIOMECHANOIDEN EROTOMECHANICS

Schweiz Das Necronomicon ist eines der geheimnisvollsten Zauberbücher, das nur in wenigen, unvollständig erhaltenen Exemplaren an unzugänglichen Orten aufbewahrt wird und in falschen Händen verheerende Folgen haben kann. Es wurde vom legendären verrückten Abdul Alhazred niedergeschrieben. Es soll von Dingen und Ereignissen berichten, die sich in grauer Vorzeit ereigneten, und Abbildungen enthalten von unheimlichen Lebewesen, die in der Tiefe der Erde und der Meere lauern, um eines Tages die Menschheit zu vernichten und um schließlich die Weltherrschaft anzutreten. Necronomicon bedeutet frei übersetzt die Arten oder Masken des Todes, eine Art Museum der wunderbarsten Abscheulichkeiten und Perversionen. Der bekannte Schriftsteller H.P. Lovecraft war der erste, der in seiner "Cthulhu"-Mythologie von diesem Werk berichtet. Viele andere Science-Fiction- und Fantasy-Autoren haben dieses Werk immer wieder zitiert, doch ist es erst jetzt in Giger's Necronomicon im Tempel zur Realität geworden.

TEMPEL-INSZENIERUNG:
IM BETT MIT BARBIE

BARBIES

Barbies neue
Wohnung steht im
Tempel. Eingerichtet ganz so

wie sie es liebt. Nehmen Sie teil an ihrem Leben, schauen Sie der realen Barbie beim Wohnen zu. Den Barbie-Kult zelebrieren übrigens Models zusammen mit dem Tempel. Und natürlich sind all diese Barbies während der Festival-Veranstaltung gern gesehene Gäste...

Wir zeigen außerdem TATTOOS von Gary Winter, England, München, AFFRINTS von Annie Sprinkle, den Film <MIT BARBIE> u.v.m.

Mit
Theater/Veranstaltungskarte
DM 10,- separat
16,-

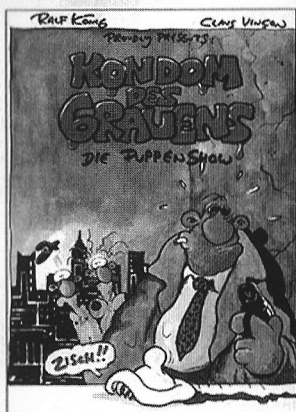
PENNY ARCADE

MISTSTÜCK, LESBE, TUNTENMUTTER, HURE

Here's what they're saying:

...Hot and hysterically funny... BITCH! DYKE! FAGHAG! WHORE! scores some brilliant points against the censorship movement in this county... (Susan Shapiro, *NEW YORK POST*)... Don't be misled by the screaming, obscene title: Penny Arcade's BITCH! DYKE! FAGHAG! WHORE! is the most warmblooded, genuine piece of performance art you're likely to see... (Martin Morrow, *CALGARY HERALD*)... Performance Art's best known secret... word of mouth, not publicity or reviews, has continually brought audiences... BITCH! DYKE! FAGHAG! WHORE! was the most amazing and evocative performance... (Martin Morrow, *CALGARY HERALD*)... The writing is brilliant and there are real people here where do they come from... (Fran Lebowitz)... a talented comic writer and character actress... like any all-day Italian family BITCH! DYKE! FAGHAG! WHORE! is warm, uproarious and overstudied... (Francine Russo, *THE VILLAGE VOICE*)... a unique and interactive experience which shouldn't be missed (Anika Van Wyk, *THE CALGARY SUN*)... Celebrate her rescue and upbringing by the pre-Stonewall, pre-AIDS gay community, and share her grief at the loss of more than 200 friends... (Elizabeth Zimmer, *THE VILLAGE VOICE*)... An unerringly keen reader of audience sensibilities... (John Bell, *THEATRE WEEK*)... She (Penny Arcade) is a passionate and likeable polemicist for sexual freedom of expression... (Stephen Holden, *THE NEW YORK TIMES*)... Best of the synthesis, a social critique that is both piercing and fearless... (Otis Stuart, *QJ*)

ZUM ERSTEN MAL IN EUROPA!

Dedektiv-Story à la Philipp Marlowe: der etwas heruntergekommene, schwule und die wahre Liebe suchende Inspektor Mackeroni muß einen

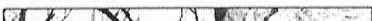

obskuren Fall aufklären. Im Hotel Quicki werden den Männern die Schwänze abgobissen und Mackeroni vermutet zunächst den Aufstand der Nuten: sind die vielleicht verrückt geworden?

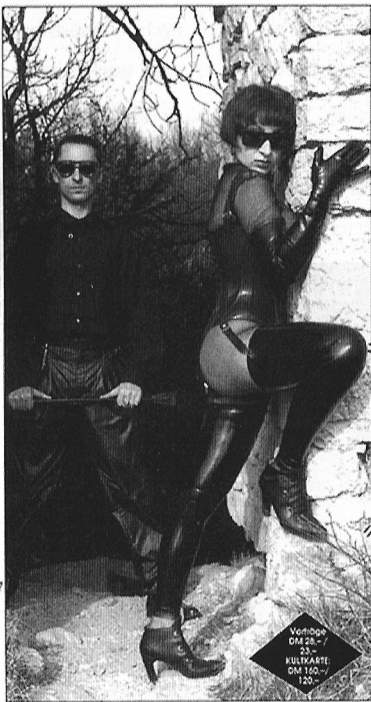
Mackeroni findet eine heiße Spur und der Wahnsinn beginnt...

DIE FORM

12 gute Gründe, sich die aufsehenerregende Show nicht entgehen zu lassen:

- schlicht umwerfender Sound
- DIE FORM ist Philippe Fichot
- in Frankreich als Halbgott verehrter Elektroniker der ersten Stunde
- musikalisch bewegen sich DIE FORM vom tanzbaren Synthipop über minimalistischen Industrial Sound bis hin zu orgasmo-bombastischen Klanggemälden
- kaum mehr zu überbietende Konsequenz -irgendwo zwischen Sex und Tod
- welche anderen Themen könnten seit Entstehen der Menschheit mehr Wirkung und Intensität besitzen, als die Erotik, die Menschen vom Tier unterschied
- Besessenheit wurde DER FORM so manches mal unterstellt
- Wir sind tatsächlich besessen. Besessen von dem Gedanken, neue Gefühle zu erschaffen und alte wiederzuentdecken.
- Wir kämpfen gegen starre Richtlinien, gegen Diskriminierung und für das Recht, anders zu sein.
- Auf der Bühne, wie auch im richtigen Leben, ist die sadistische Person der Sklave der Masochisten.

(aus NEW LIVE SOUNDMAGAZIN)

tých nervových dráh alebo o metafyzický zážitok ultimatívnej komunikácie medzi dvoma ľuďmi, ktorý ani slovne nedokážem opísať? Na mojich prednáškach sa diváci veľmi často pýtajú na cybersex. Nenávidím tieto otázky a ich autorov obvykle nejako zosmiešnim. Napríklad jeden sa ma pýtal, či by sa vo virtuálnej realite mohol milovať s Marilyn Monroe. Ako môže niekomu vôbec napadnúť zredukovať ľudskú bytosť na súbor bodov a elektrických impulzov! Čo mňa na virtuálnej realite zaujíma, je skúmanie doteraz nevyužitých možností človeka. Jedna kolegyňa vo Washingtone, Seattli si vytvorila telo s ôsmimi nohami - niečo ako krab. A naučila sa tých osem nôh ovládať! To ukazuje, že nie sme viazaní na telo so štyrmi končatinami tak pevne, ako sme si mysleli!“

Jaron Lanier je vedec. Pracuje na University of California v Berkeley. Je súčasne umelec. Berkeley a vôbec oblasť sanfranciského zálivu je umelecky a myšlienkovito plodná oblasť. Veľa zbytočných slov sa stratilo na tému, na čo treba viac fantázie, či na vedu, alebo

na umenie. Dnes obe splyvajú - napríklad vo virtuálnej realite. Veľký projekt, na ktorom sa Lanier teraz podieľa, je počítačová simulácia chirurgickej operácie pomocou on-line snímania operovaných orgánov. Aplikácie: konzultácie odborníkov v reálnom čase nad otvoreným pacientom na vzdialenosti tisícov kilometrov. Trenažéry pre začínajúcich lekárov podobné trenažerom pilotov. Je to veda alebo umenie?

„Veda je pre mňa procesom neustáleho úctivého obdivu voči ultimatívnej záhade sveta okolo nás. Jej technologická definícia ju veľmi obmedzuje. Uvážňuje ľudstvo v náboženskom mýte, že veda je pravda. Ale veda je otvorená - to, čo si dnes myslíme, že vieme, zajtra vôbec nemusí platiť.“

Vedec v postmodernom svete virtuálnych možností by mal byť tak trochu umelec a tak trochu dieťa.

„Svet detstva je svetom snov. Skúsenosti detí sú veľmi menlivé, prelievajú sa každým okamihom, každý deň je iný. A potom je svet mimo sna, fyzický svet, v ktorom sa dieťa cíti trápane, ale sú tam všetky potrebné zdroje: sú tam rodičia, jedlo, hračky. Dieťa sa tam musí zo svojho sveta snov vracieť. A roky mu trvá voľba medzi oboma svetmi. Túto dilemu môže vyriešiť virtuálna realita - tá ponúka obe strany rovnice. Virtuálna realita tu otvára nový spôsob komunikácie. Môžeme si vymyslieť ľubovoľný obraz sna: teraz sa všetci zmeníme na krištáľovo priehľadné bytosti a odletíme na Jupiter. Vyjadriť to prostredníctvom jazyka mi zabralo sotva minútu. Skutočne to urobiť, na to treba miliardy dolárov investovaných do výskumu a roky práce. Teoreticky je to možné, prakticky by sa to asi aj tak nepodarilo. Ale virtuálna realita dáva potenciálnu možnosť „zhmotniť“ naše

Bitch! Dyke! Fag Hag! Whore!

von und mit unter Mitarbeit von Bühne und Regie

TänzerInnen

in Video

Technische Leitung/Licht

Management

Photos

Penny Arcade
Steve Zehntner
Penny Arcade, Steve Zehntner

Angel Davis
Leta Davis
James Ferguson
Lindel Gum
Diana Moonmads
Veronica Newton

Taylor Mead als Priester
Ron Voetter als Lemmy Bruce

E. Seid
Lori E. Seid, Steve Zehntner

Barbara Corliss & Denise Cooper
Lisa Tomassini, Oliver Haag

sny a predstavy bez toho, aby sme používali symbol ako sprostredkovateľa. Dnes by to zabralo tisíce hodín programovania, to je pomalé. Potrebujeme ešte vyvinúť nové, oveľa sofistikovanejšie interfejsy a softvery. A potrebujeme vyvinúť kultúru ich používania. Ale virtuálna realita nám možno ponúka spôsob prežitia. Dáva nám možnosť vyplniť svoj čas (nechať sa plne zaujať) technikou, ktorá nie je deštruktívna.“

Naozaj nie je nová technika deštruktívna? Psychiatri a psychológovia rozšírili rady návykových ochorení o hracie automaty. Deti trávajú hodiny a hodiny s počítačovými hrami a dospelí majú často pocit, že pri nich prinajmenšom nemúdrejú. Keď Jaron Lanier hovorí o deťoch, hlas mu trochu zmäkne a podvedome sa usmieva. Zjavne má deti strašne rád.

„Viete, deti v USA sú dnes iné než deti pred piatimi-desiatimi rokmi. Úplne iné. Už ich nebvavia zvyčajné počítačové hry. Cítia sa ako tvorcovia - nechcú opakovať nejaký úkon hry, chcú, aby sa dej stále menil, chcú ho spoluvytvárať. Vytvorili si úplne novú gramotnosť.“

Cyberart tak, ako som ho videla v Mníchove, bol trochu iný, ako som predpokladala. Menej o strojoch a viacej o ľuďoch. Práve tým bol príjemný.

Eine One Woman Show über Sexualität in Amerika in den 60ern, schmerzlos verkörpert von Peppy Arcade alias Susana Ventura - eine der bekanntesten Performerinnen New Yorks - und ihren erotischen männlichen und weiblichen GoGo-Tänzern...

Widow
Hinterlässt Anrede vorüber der gestrigen
Kassette ohne Titel, die Spalten für die Kasse

Jessie Helms
Wieder von North Carolina, der die 70er Jahre
abermals, um folgende Produktionen von
Kassette wieder zu sein.

Margaret Zimmerman for the Arts
Wiederholungsleistung

Al Reynolds Tobacco Company
Hinterlässt

Black
Paris

Don't you know Christine
Kassette, weibliche Christenkirche

Frankie
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

Ed
Kassette, Paris

Black
Kassette, Paris

Dylan
Paris

Bliss
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

Art 19
Wieder im Kampf gegen die, die nur
Kassette sind

Legionnaire
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

Silence
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

Grand Medical
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

Wormy
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

Blut
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

Confession
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

Marcus
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

Juvenile
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

Manifester
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

Hand
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

Reflex
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

Volk
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

Club
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

To come
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind

Black
Paris, über Produktionen, die nicht mehr
kassiert sind